

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

10. července 2014*

„Kasační opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost — Opomenutí Účetního dvora —
Návrh na náhradu škody — Zásada presumpce nevinny — Zásada loajální spolupráce — Pravomoci —
Průběh předběžných vyšetřování“

Ve věci C-220/13 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 25. dubna 2013,

Kalliopi Nikolaou, s bydlištěm v Aténách (Řecko), zastoupená V. Christianosem a S. Paliou, dikigoroi,
účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalším účastníkem řízení je:

Účetní dvůr Evropské unie, zastoupený T. Kennedym a I. Ní Riagáin Düro, jako zmocněnci, ve spolupráci s P. Tridimase, barrister

žalovaný v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano (zpravodaj), předseda senátu, A. Borg Barthet, M. Berger, S. Rodin a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 22. ledna 2014,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 20. března 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: řečtina.

Rozsudek

- 1 Kalliopi Nikolaou v kasačním opravném prostředku navrhuje zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie Nikolaou v. Účetní dvůr (T-241/09, EU:T:2013:79, dále jen „napadený rozsudek“), ve kterém Tribunal zamítl její žalobu na náhradu škody, kterou údajně utrpěla v důsledku nesrovnalostí a porušení unijního práva, kterých se Účetní dvůr Evropské unie dopustil v souvislosti s vnitřním vyšetřováním.

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Kalliopi Nikolaou byla členkou Účetního dvora od roku 1996 do roku 2001. Podle reportáže, kterou dne 19. února 2002 zveřejnil deník *Europa Journal*, měl poslanec Evropského parlamentu B. Staes k dispozici informace o protiprávním jednání navrhovatelky během jejího mandátu členky Účetního dvora.
- 3 Dopisem ze dne 18. března 2002 generální tajemník Účetního dvora (dále jen „generální tajemník“) předal generálnímu řediteli Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) spis obsahující skutečnosti vztahující se k tomuto jednání, které jemu samotnému a předsedovi tohoto orgánu byly známy. Generální tajemník mimoto požádal OLAF, aby mu oznámil, zda je třeba v souladu s článkem 4 rozhodnutí Účetního dvora 99/50 o podmínkách a postupech vnitřního vyšetřování v oblasti boje proti podvodům, korupci a jiné protiprávní činnosti poškozující finanční zájmy Společenství informovat K. Nikolaou o existenci vyšetřování, které se jí týká.
- 4 Dopisem ze dne 8. dubna 2002 předseda Účetního dvora informoval K. Nikolaou o existenci vnitřního vyšetřování vedeného OLAF v důsledku článku zveřejněného v *Europa Journal*. Dopisem ze dne 26. dubna 2002 generální ředitel OLAF informoval K. Nikolaou, že v důsledku informací, které tento úřad obdržel od B. Staese, a na základě spisu z předběžného vyšetřování vypracovaného generálním tajemníkem bylo zahájeno vnitřní vyšetřování, v jehož případě byla K. Nikolaou vyzvána ke spolupráci.
- 5 Kalliopi Nikolaou se s odpovědnými zaměstnanci OLAF setkala dne 24. května 2002. Dne 17. října 2002 byla na internetové stránce *European Voice* zveřejněna reportáž, ve které bylo mimo jiné uvedeno, že se OLAF chystá ukončit vyšetřování vedené proti navrhovatelce. Obdobné reportáže byly zveřejněny v řeckém tisku. Dopisem ze dne 28. října 2002 informoval OLAF K. Nikolaou o ukončení tohoto vyšetřování a oznámil jí, že závěrečná zpráva a příslušné informace byly předány generálnímu tajemníkovi a lucemburským soudním orgánům. V dopise ze dne 10. února 2004 sdělil Účetní dvůr navrhovatelce zkrácenou verzi závěrečné zprávy OLAF.
- 6 Podle této závěrečné zprávy ze dne 28. října 2002 poskytli B. Staesovi informace o K. Nikolaou dva zaměstnanci Účetního dvora, z nichž jeden byl členem kanceláře navrhovatelky. Zkoumaná obvinění se týkala zaprvé peněžitých částek, které navrhovatelka získala od svých zaměstnanců jako půjčky, zadruhé údajných nepravdivých prohlášení týkajících se žádostí o převod dovolené pro vedoucího její kanceláře, na základě kterých mu bylo vyplaceno přibližně 28 790 eur za dovolenou nevyčerpanou v letech 1999, 2000 a 2001, zatřetí používání služebního vozidla K. Nikolaou pro účely, které nejsou stanoveny příslušnými předpisy, začtvrté cestovních příkazů vydávaných řidiči navrhovatelky pro účely, na které se nevztahují příslušné předpisy, zapáté politiky absentismu v rámci kanceláře navrhovatelky, zašesté činností obchodní povahy a intervencí u vysoce postavených osob za účelem usnadnění takových činností vykonávaných členy rodiny dotyčné osoby, zasedmé podvodu spáchaného v rámci výběrového řízení a zaosmé podvodů týkajících se výdajů na reprezentaci pobíraných navrhovatelkou.
- 7 OLAF dospěl k závěru, že je možné, že k protiprávním jednáním, která lze kvalifikovat jako padělání dokumentů a použití padělaných dokumentů a podvod, došlo v souvislosti s žádostmi o převedení dnů dovolené vedoucího kanceláře navrhovatelky. Podle uvedené závěrečné zprávy mohly být trestné činy spáchány navrhovatelkou a členy její kanceláře v souvislosti s peněžními částkami, které navrhovatelka

podle zúčastněných osob získala jako půjčky. Za těchto podmínek OLAF v souladu s čl. 10 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 91) poskytl tyto informace lucemburským soudním orgánům, aby vyšetřily skutečnosti, které mohou ukazovat na spáchání trestných činů.

- 8 Pokud jde o další obvinění, s výjimkou obvinění z podvodu spáchaného v rámci výběrového řízení, OLAF ozřejmil možné nesrovnalosti nebo otázky, pokud jde o chování K. Nikolaou, a navrhl Účetnímu dvoru, aby vůči navrhovatelce přijal „nápravná opatření“, jakož i opatření ke zlepšení kontrolního systému fungujícího v rámci orgánu.
- 9 Dne 26. dubna 2004 byla navrhovatelka vyslechnuta na uzavřeném jednání Účetního dvora za účelem případného použití čl. 247 odst. 7 ES. V dopise ze dne 13. května 2004 (dále jen „dopis ze dne 13. května 2004“) předseda Účetního dvora uvedl, že pokud jde o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie pro účely použití čl. 247 odst. 7 ES z důvodu, že K. Nikolaou údajně žádala a získala osobní půjčky od členů své kanceláře, jednomyslnosti požadované článkem 6 jednacího řádu Účetního dvora, ve znění schváleném dne 31. ledna 2002, nebylo na jednání ze dne 4. května 2004 dosaženo. Předseda Účetního dvora v tomto ohledu doplnil, že velká většina členů tohoto orgánu měla za to, že chování navrhovatelky bylo zcela nevhodné. Pokud jde o dny dovolené vedoucího kanceláře navrhovatelky, předseda Účetního dvora uvedl, že vzhledem k tomu, že je věc projednávána lucemburskými soudy, dotýčný orgán odložil své rozhodnutí, dokud nebudou známy závěry příslušných řízení.
- 10 V rozsudku Nikolaou v. Komise (T-259/03, EU:T:2007:254) Tribunál uložil Komisi Evropských společenství povinnost zaplatit navrhovatelce odškodnění ve výši 3 000 eur za zveřejnění některých informací týkajících se vyšetřování vedeného OLAF.
- 11 Rozsudkem ze dne 2. října 2008 (dále jen „rozsudek ze dne 2. října 2008“) zprostil trestní senát tribunal d'arrondissement de Luxembourg (okresní soud v Lucemburku) navrhovatelku a vedoucího její kanceláře viny v bodech obžaloby vycházejících z padělání dokumentů a použití padělaných dokumentů, nepravdivého prohlášení, podpůrně z neoprávněného ponechání odškodnění, dotace nebo příspěvku a ještě podpůrněji z podvodu. Daný soud měl v podstatě za to, že některá vysvětlení poskytnutá vedoucím kanceláře navrhovatelky a navrhovatelkou zpochybňují soubor důkazů, které shromáždily OLAF a lucemburská policie a které mají prokázat, že uvedený vedoucí kanceláře čerpal v letech 1999, 2000 a 2001 několik dní nehlášené dovolené. Uvedený soud dospěl k závěru, že věcná správnost skutečností vytýkaných K. Nikolaou nebyla prokázána s vyloučením všech pochybností a že vzhledem k tomu, že platí zásada „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“, musí být navrhovatelka zproštěna viny ve všech bodech obžaloby. Podle preambule rozsudku ze dne 2. října 2008 byla věc týkající se navrhovatelky a vedoucího její kanceláře postoupena trestnímu senátu tribunal d'arrondissement de Luxembourg usnesením vyšetřovacího senátu uvedeného soudu, které bylo potvrzeno rozsudkem vyšetřovacího senátu odvolacího soudu ze dne 29. ledna 2008. Vzhledem k tomu, že nebylo podáno odvolání, nabyl rozsudek ze dne 2. října 2008 právní moci.
- 12 Dopisem ze dne 14. dubna 2009 požádala navrhovatelka Účetní dvůr, aby ve všech belgických, německých, řeckých, španělských, francouzských a lucemburských novinách zveřejnil sdělení, že byla zproštěna viny, a informoval o tom ostatní orgány Evropské unie. Pokud by Účetní dvůr tato zveřejnění neprovedl, žádala navrhovatelka podpůrně odškodnění ve výši 100 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, přičemž se tuto částku zavázala použít k provedení uvedených zveřejnění. Navrhovatelka rovněž požádala Účetní dvůr, aby jí zaprvé zaplatil 40 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené řízením zahájeným před lucemburskými soudy a 57 771,40 eur jako náhradu majetkové újmy způsobené tímto řízením, zadruhé jí nahradil veškeré náklady vzniklé především před vyšetřovacím soudcem a tribunal d'arrondissement de Luxembourg a zatřetí jí nahradil náklady vzniklé v rámci řízení před Účetním dvorem.

- 13 V dopise ze dne 7. července 2009 zaslal předseda Účetního dvora K. Nikolaou rozhodnutí přijaté dne 2. července 2009 v odpověď na uvedené žádosti. V tomto rozhodnutí byly zamítnuty argumenty uplatněné ve výše uvedeném dopise ze dne 14. dubna 2009 a dále bylo K. Nikolaou oznámeno, že se Účetní dvůr „snažil na základě informací, které měl k dispozici, zjistit, zda jsou skutkové okolnosti dostatečně závažné k předložení věci [Soudnímu dvoru]“, aby tento rozhodl o existenci nesplnění povinností, které měl tento bývalý člen na základě Smlouvy o ES, a o nutnosti uplatnit případné sankce. V tomto ohledu byly v uvedeném rozhodnutí rovněž připomenuty skutečnosti, na základě kterých Účetní dvůr rozhodl, že věc nebude předložena Soudnímu dvoru, a mezi něž patří zejména skutečnost, že K. Nikolaou byla zproštěna viny rozsudkem ze dne 2. října 2008, a neexistence poškození rozpočtu Společenství s ohledem na vrácení částky neoprávněně vyplacené vedoucímu kanceláře navrhovatelky.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 16. června 2009 podala K. Nikolaou žalobu na náhradu škody, ve které se domáhala, aby bylo Účetnímu dvoru uloženo zaplacení částky 85 000 eur, navýšené o úroky od 14. dubna 2009, jako náhrady nemajetkové újmy způsobené „jednáním“ a opomenutím tohoto orgánu, přičemž se tuto částku zavázala použít k tomu, aby bylo zveřejněno oznámení o jejím zproštění viny.
- 15 Na podporu této žaloby navrhovatelka nejprve uplatnila šest žalobních důvodů vycházejících z toho, že Účetní dvůr závažně porušil pravidla unijního práva, která přiznávají práva jednotlivcům. Dále uplatňovala existenci přímé příčinné souvislosti mezi tímto porušením a nemajetkovou a majetkovou újmou, která jí byla tímto porušením způsobena.
- 16 Tribunál uvedenou žalobu zamítl s tím, že se Účetní dvůr nedopustil žádného z vytýkaných porušení unijního práva.
- 17 Pokud jde o to, co je relevantní pro projednávání kasační opravný prostředek, dospěl zaprvé Tribunál v bodech 27 až 31 napadeného rozsudku k závěru, že „jednání“ Účetního dvora týkající se předběžného vyšetřování nejsou v žádném případě protiprávní, jelikož tento orgán neporušil požadavky plynoucí z výkladu článku 2 ve spojení s článkem 4 rozhodnutí 99/50, ani právo na obhajobu ani zásadu nestrannosti.
- 18 Konkrétně v bodě 29 uvedeného rozsudku měl Tribunál za to, že cílem předběžného vyšetřování, na které odkazuje článek 2 rozhodnutí 99/50, je umožnit generálnímu tajemníkovi posoudit, zda skutečnosti, které mu byly oznámeny, vyvolávají domněnku existence nesrovnalostí poškozujících unijní finanční zájmy, a dále předat OLAF v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1073/1999 spis, který tomuto úřadu umožní posoudit, zda je třeba zahájit vnitřní vyšetřování na základě čl. 5 druhého pododstavce tohoto nařízení. Rozhodl tak, že vzhledem k tomu, že toto předběžné vyšetřování nemá vést k přijetí závěrů týkajících se obviněné osoby, povinnost vyplývající z čl. 4 prvního pododstavce druhé věty rozhodnutí 99/50 se nevztahuje na „jednání“ generálního tajemníka v rámci článku 2 rozhodnutí 99/50.
- 19 Stejně tak v bodě 30 uvedeného rozsudku Tribunál rozhodl, že vzhledem k tomu, že sdělení obdržena v dopisech z 8. a 26. dubna 2002 odpovídají požadavkům stanoveným v čl. 4 prvním pododstavci první větě rozhodnutí 99/50, není navrhovatelka oprávněna se dovolávat porušení tohoto ustanovení z důvodu, že ji Účetní dvůr nevyslechl dříve, než předal OLAF spis obsahující skutečnosti, které generální tajemník v jejím případě shromáždil.
- 20 Zadruhé měl Tribunál v bodě 32 napadeného rozsudku za to, že tvrzení navrhovatelky, že Účetní dvůr použil padělaný dokument, je neopodstatněné. V tomto ohledu konstatoval, že dotýčný dokument, a sice žádost o převedení roční dovolené vedoucího kanceláře K. Nikolaou ze dne 20. listopadu 2001,

nepatří mezi dokumenty, které jsou součástí předběžného spisu předaného OLAF. V každém případě uvedl, že i za předpokladu, že by Účetní dvůr skutečně předal tento dokument OLAF nebo lucemburským orgánům, toto případné předání neznamená, že Účetní dvůr nejednal v dobré víře, pokud jde o pravost podpisu navrhovatelky.

- 21 Zatřetí Tribunál v bodech 43 až 47 napadeného rozsudku rozhodl, že opomenutí Účetního dvora přijmout formální rozhodnutí, že je navrhovatelka zproštěna na základě rozsudku ze dne 2. října 2008 všech obvinění, není protiprávní.
- 22 Nejprve Tribunál v bodě 45 uvedeného rozsudku konstatoval, že navrhovatelka byla zproštěna viny na základě pochybností, které vznikly v důsledku určitých vysvětlení poskytnutých vedoucím její kanceláře. V důsledku toho měl Tribunál za to, že důvod zproštění viny neznamená, že obvinění vznesená vůči navrhovatelce jsou zcela neopodstatněná, ale – jak uvedl tribunal d'arrondissement de Luxembourg – že nebyla „nade vší pochybnost“ prokázána.
- 23 Dále Tribunál v bodě 46 téhož rozsudku rozhodl, že výlučně vnitrostátním soudním orgánům přísluší zkoumat uvedená obvinění v trestním řízení a Soudnímu dvoru přísluší je posoudit na disciplinární úrovni podle čl. 247 odst. 7 ES. Podle Tribunálu tedy Účetní dvůr neměl pravomoc rozhodnout v tomto ohledu.
- 24 Konečně v bodě 47 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že ze skutečnosti, že věc nebyla předložena Soudnímu dvoru na základě tohoto ustanovení, nelze dovodit, že má Účetní dvůr za to, že obvinění vznesená vůči navrhovatelce jsou zcela neopodstatněná. Tribunál byl toho názoru, že podle článku 6 jednacího řádu Účetního dvora má být totiž o tomto předložení věci rozhodnuto jednomyslně. Tribunál tudíž rozhodl, že nepředložení věci Soudnímu dvoru sice znamená, že této jednomyslnosti nebylo dosaženo, nelze jej však považovat za stanovisko Účetního dvora k věcné správnosti skutečností. V tomto kontextu měl Tribunál při rozhodování o poznámce uvedené v dopise ze dne 13. května 2004 za to, že „nebylo nepřiměřené, že předseda Účetního dvora žalobkyni sdělil, že převážná většina členů orgánu považovala její chování za nepřijatelné, čímž zabránil tomu, aby nepředložení věci Soudnímu dvoru mohlo být považováno za údajné popření věcné správnosti vytýkaných skutečností, což by ostatně neodpovídalo skutečností“.
- 25 Začtvrté Tribunál v bodě 49 napadeného rozsudku konstatoval, že z povinnosti jednat s náležitou péčí nelze dovodit žádnou povinnost Účetního dvora zveřejnit, že navrhovatelka byla zproštěna viny.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 26 V kasačním opravném prostředku K. Nikolaou navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadený rozsudek a vrátil věc k rozhodnutí Tribunálu, jakož i
 - uložil Účetnímu dvoru náhradu nákladů řízení.
- 27 Účetní dvůr navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - kasační opravný prostředek částečně odmítl jako nepřijatelný a částečně zamítl jako neopodstatněný a
 - uložil K. Nikolaou náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 28 Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje K. Nikolaou čtyři důvody.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 29 V prvním důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že zásada presumpce neviny, která je uvedena v čl. 48 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a v čl. 6 odst. 2 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jež byla podepsána v Římě dne 4. listopadu 1950, zajišťuje procesní záruku, která se neomezuje pouze na fázi před vynesením rozsudku, ale uplatňuje se i po jeho vynesení. Tato zásada tak podle jejího názoru musí být vykládána v tom smyslu, že brání rozhodnutí unijního soudu, které zpochybňuje nevinu obžalované osoby, přestože byla tato osoba předtím zproštěna viny pravomocným rozhodnutím vydaným v trestním řízení (viz ESLP, rozsudek Vassilios Stavropoulos v. Řecko ze dne 27. září 2007, *Sbírka rozsudků a rozhodnutí* 2007-I, bod 39).
- 30 Ve světle těchto úvah navrhovatelka uvádí, že Tribunál v bodě 45 napadeného rozsudku porušil uvedenou zásadu, když rozhodl, že důvod zproštění viny založený na existenci pochybností, kterému vyhověl tribunal d'arrondissement de Luxembourg, „neznamená, že obvinění vznesená vůči žalobkyni jsou zcela neopodstatněná“.
- 31 Takovým porušením je přitom nutně dotčena platnost uvedeného rozsudku, jelikož právě toto porušení bylo rozhodující pro účely rozhodnutí učiněného v bodech 44 a 49 uvedeného rozsudku, že opomenutí Účetního dvora přijmout formální rozhodnutí, že je navrhovatelka zproštěna na základě rozsudku ze dne 2. října 2008 všech obvinění, a zveřejnit v tisku, že navrhovatelka byla zproštěna viny, jsou legální.
- 32 Účetní dvůr uvádí, že tento první důvod kasačního opravného prostředku se zakládá na předpokladu, že tento orgán nebo Tribunál provedly přezkum opodstatněnosti rozsudku ze dne 2. října 2008. Tento předpoklad je však nesprávný.
- 33 Účetní dvůr totiž při přijetí rozhodnutí ze dne 2. července 2009, které je uvedeno v bodě 13 tohoto rozsudku, vzal na vědomí rozsudek ze dne 2. října 2008 a vyvodil z něj závěry, které pro něj vyplývají při výkonu jeho vlastní pravomoci, která nezahrnuje možnost zveřejnit, že navrhovatelka byla zproštěna viny. Stejně tak Tribunál uznal a respektoval obsah uvedeného rozsudku, pokud jde o jeho trestní důsledky.

Závěry Soudního dvora

- 34 V prvním důvodu kasačního opravného prostředku K. Nikolaou tvrdí, že Tribunál porušil zásadu presumpce neviny, když v bodě 45 napadeného rozsudku rozhodl, že důvod zproštění viny přijatý v rozsudku ze dne 2. října 2008 „neznamená, že obvinění vznesená vůči žalobkyni jsou zcela neopodstatněná“, ale „znamená, že nebyla ‚nade vši pochybnost‘ prokázána“. Toto pochybení musí vést podle navrhovatelky ke zrušení uvedeného rozsudku, jelikož kdyby Tribunál tuto zásadu neporušil, uznal by v bodech 44 a 49 napadeného rozsudku protiprávnost opomenutí Účetního dvora přijmout formální rozhodnutí, že navrhovatelka je na základě rozsudku ze dne 2. října 2008 zproštěna všech obvinění, která proti ní byla vznesena, a zveřejnit v tisku, že navrhovatelka byla zproštěna viny.
- 35 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zásada presumpce neviny zakotvená v čl. 48 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, který odpovídá čl. 6 odst. 2 a 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, může být porušena mimo jiné tehdy, když soudní rozhodnutí odráží ve

svém odůvodnění pocit, že osoba spáchala trestný čin, poté, co byla trestní řízení naopak ukončena s tím, že je tato osoba zproštěna viny (viz ESLP, rozsudky *Allenet de Ribemont v. Francie* ze dne 10. února 1995, série A č. 308, body 35 a 36; *Daktaras v. Litva* ze dne 10. října 2000, *Sbírka rozsudků a rozhodnutí* 2000-III, body 41 až 44, a *Teodor v. Rumunsko* ze dne 4. června 2013, *Sbírka rozsudků a rozhodnutí* 2013-III, body 36 a 37).

- 36 Jak zdůraznil generální advokát v bodě 57 svého stanoviska, v projednávané věci je třeba uvést, že části odůvodnění Tribunálu uvedené v bodě 45 napadeného rozsudku skutečně vyvolávají dojem, že K. Nikolaou mohla spáchat trestný čin založený na stejných skutečnostech, jako jsou skutečnosti, v jejichž případě již však byla pravomocně osvobozena rozsudkem ze dne 2. října 2008.
- 37 V důsledku toho je třeba rozhodnout, že tyto úvahy zjevně porušují zásadu presumpce nevinny.
- 38 Je třeba nicméně konstatovat, že porušení této zásady nemůže mít za následek zrušení napadeného rozsudku, jelikož posouzení uvedená v bodech 44 a 49 uvedeného rozsudku, pokud jde o legalitu opomenutí vytýkaných Účetnímu dvoru, jsou každopádně platně založena na jiném důvodu, který je uveden samostatně v bodě 46 uvedeného rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudky *JCB Service v. Komise*, C-167/04 P, EU:C:2006:594, bod 186, jakož i *Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise*, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 233).
- 39 Tribunál totiž v rámci tohoto důvodu právem rozhodl, že „výlučně vnitrostátním soudním orgánům přísluší zkoumat na úrovni trestního práva obvinění“, která byla vznesena proti bývalému členovi Účetního dvora, a Soudnímu dvoru přísluší je posoudit „na disciplinární úrovni podle čl. 247 odst. 7 ES“, a tedy samotný Účetní dvůr není v rámci institucionální struktury Unie oprávněn přijmout formální rozhodnutí, že navrhovatelka byla zproštěna všech obvinění, která proti ní byla vznesena, a to na disciplinární úrovni nebo na úrovni trestního práva, ani zveřejnit v tisku, že navrhovatelka byla zproštěna viny.
- 40 Kromě toho je toto konstatování v souladu i se zásadami vyplývajícími z ustálené judikatury, jež se týká autonomní povahy disciplinárních řízení, která probíhají před Soudním dvorem ve smyslu čl. 247 odst. 7 ES, ve vztahu k vnitrostátním trestním řízením (rozsudek *Komise v. Cresson*, C 432/04, EU:C:2006:455, body 120 a 121). Jak rovněž uvedl generální advokát v bodech 71 až 73 svého stanoviska, z této judikatury vyplývá, že Účetní dvůr – jakožto orgán předkládající věc Soudnímu dvoru – není stejně jako Soudní dvůr vázán právní kvalifikací skutečností uskutečněnou během vnitrostátního trestního řízení. V projednávané věci tedy Účetní dvůr neměl na základě rozsudku ze dne 2. října 2008 povinnost přijmout akty, jichž se dovolává navrhovatelka, nebo jednat navrhovatelkou dovolávaným způsobem.
- 41 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako irelevantní.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 42 Ve druhém důvodu kasačního opravného prostředku K. Nikolaou Tribunálu vytýká, že porušil zásadu loajální spolupráce, která je stanovena v čl. 4 odst. 3 SEU a k jejímuž respektování byl povinen vůči tribunal d'arrondissement de Luxembourg.
- 43 Navrhovatelka s odkazem na usnesení *Zwartveld a další* (C-2/88, EU:C:1990:315, bod 17) a rozsudek *Irsko v. Komise* (C-339/00, EU:C:2003:545, body 71 a 72) v tomto ohledu tvrdí, že tato zásada ukládá nejen členským státům, ale i unijním orgánům a potažmo i všem unijním institucím, včetně unijních soudních orgánů, vzájemnou povinnost loajální spolupráce.

- 44 Navrhovatelka tak tvrdí, že Tribunál nerespektoval rozsudek ze dne 2. října 2008, ani jej náležitě nezohlednil.
- 45 Tribunál nejprve v bodech 44 a 45 napadeného rozsudku provedl výklad skutečností týkajících se chování K. Nikolaou, který je zcela odlišný od posouzení, jež provedl tribunal d'arrondissement de Luxembourg.
- 46 Dále posouzení uvedené v bodě 35 napadeného rozsudku, podle kterého je správa každého systému dovolených založena na povinnosti nadřízeného ověřit přítomnost zaměstnanců, kteří jsou mu podřízeni, je zjevně v rozporu s úvahami uvedenými v rozsudku ze dne 2. října 2008, podle kterých neexistuje žádná povinnost členů kanceláří vést registr dovolených.
- 47 Tribunál konečně v bodě 38 napadeného rozsudku rozhodl, že „nedostatečná povaha systému Účetního dvora pro zápis dovolených a dohled nad nimi, který byl použitelný v rozhodné době z hlediska skutkového stavu“, nemůže odůvodnit upuštění od jakéhokoli vyšetřování nebo stíhání navrhovatelky, ačkoli právě uvedená povaha systému pro správu dovolených vedla k tomu, že tribunal d'arrondissement de Luxembourg zprostil navrhovatelku viny.
- 48 V odpověď na tyto argumenty Účetní dvůr uvádí, že tento druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nepochopení jednotlivých úloh dotyčných orgánů a z nerespektování rozsahu působnosti čl. 4 odst. 3 SEU.
- 49 Podle judikatury vyplývající z rozsudku Komise v. Cresson (EU:C:2006:455) totiž Tribunál nezpochybně rozsudek ze dne 2. října 2008, ale pouze provedl samostatné posouzení některých skutečností, které již byly zkoumány během vnitrostátního trestního řízení, v rámci přezkumu případné mimosmluvní odpovědnosti Účetního dvora. Rozdílné posouzení některých skutkových okolností tak vyplývá z autonomní povahy každého ze dvou zahájených soudních řízení.

Závěry Soudního dvora

- 50 Ve druhém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že porušil zásadu loajální spolupráce, k jejímuž respektování byl povinen vůči tribunal d'arrondissement de Luxembourg, jelikož některé skutkové okolnosti posoudil v bodech 44 a 45, jakož i 35 a 38 napadeného rozsudku odlišně ve srovnání s úvahami uvedenými v rozsudku ze dne 2. října 2008.
- 51 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zásada loajální spolupráce, která byla před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost uvedena v článku 10 ES a která je v současné době zakotvena v čl. 4 odst. 3 SEU, zakládá povinnost členských států přijmout veškerá opatření vhodná k zajištění působnosti a účinnosti unijního práva a ukládá unijním orgánům vzájemné povinnosti respektu a pomoci vůči členským státům při plnění úkolů plynoucích ze Smluv (v tomto smyslu viz rozsudky First a Franex, C-275/00, EU:C:2002:711, bod 49, a Irsko v. Komise, EU:C:2003:545, bod 71).
- 52 V rámci těchto úkolů přitom článek 235 ES ve spojení s čl. 225 odst. 1 ES výslovně přiznává Soudnímu dvoru a Tribunálu pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle čl. 288 druhého pododstavce ES, jehož předmětem je mimosmluvní odpovědnost Společenství. Podle ustálené judikatury je tato pravomoc výlučná, přičemž soudy Společenství musí ověřit existenci veškerých kumulativních podmínek, a to protiprávnosti jednání vytýkaného orgánům, skutečné škody a příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a uplatňovanou škodou, jejichž splnění podléhá vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství (viz rozsudek Komise v. Systran a Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, bod 60 a citovaná judikatura).

- 53 Kromě toho stran zejména existence první z těchto podmínek, Soudní dvůr již opakovaně uvedl, že je třeba, aby bylo prokázáno dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům (viz rozsudek Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, EU:C:2000:361, bod 42), a sice že dotyčný orgán zjevným a závažným způsobem překročil meze své posuzovací pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudky Brasserie du pêcheur a Factortame, C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, bod 55, a Komise v. CEVA a Pfizer, C-198/03 P, EU:C:2005:445, bod 64).
- 54 Z těchto zásad tak vyplývá, že žaloba na náhradu škody související s mimosmluvní odpovědností Společenství za jednání nebo opomenutí jeho orgánů byla zavedena jako autonomní procesní prostředek ve vztahu k ostatním soudním žalobám, který má v rámci systému procesních prostředků zvláštní funkci a podléhá podmínkám výkonu stanoveným s ohledem na jeho zvláštní účel (viz zejména rozsudek Lütticke v. Komise, 4/69, EU:C:1971:40, bod 6, jakož i Unifrex v. Komise a Rada, 281/82, EU:C:1984:165, bod 11).
- 55 Jak rovněž poznamenal Účetní dvůr v písemném vyjádření, je proto třeba uvést, že ačkoli zjištění učiněná v průběhu trestního řízení, která se týkají skutečností totožných se skutečnostmi zkoumanými v rámci řízení podle článku 235 ES, mohou být zohledněna soudem Společenství, kterému byla věc předložena, uvedený soud není nicméně vázán právní kvalifikací uvedených skutečností uskutečněnou trestním soudem, ale přísluší mu je s využitím plného rozsahu svého prostoru pro uvážení samostatně analyzovat, aby ověřil, zda jsou splněny podmínky, jejichž splnění podléhá vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství (obdobně viz rozsudek Komise v. Cresson, EU:C:2006:455, body 120 a 121).
- 56 Ve světle těchto úvah je tedy třeba konstatovat, že tvrzení, ve kterých navrhovatelka Tribunálu vytýká, že v bodech 44 a 45, jakož i 35 a 38 napadeného rozsudku porušil zásadu loajální spolupráce, jsou zcela neopodstatněná.
- 57 Tribunál totiž v uvedených bodech daného rozsudku neporušil povinnost institucionálního respektu, kterou má vůči tribunal d'arrondissement de Luxembourg, když rozhodl o některých skutečnostech, které již byly analyzovány v rozsudku ze dne 2. října 2008, pouze za účelem ověření legality opomenutí vytýkaných Účetnímu dvoru v rámci sporu týkajícího se mimosmluvní odpovědnosti Společenství, a nikoliv s cílem posoudit opodstatněnost trestních obvinění vznesených proti K. Nikolaou.
- 58 Z toho plyne, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 59 Ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku K. Nikolaou uvádí, že napadený rozsudek je stížen vadou spočívající v nedostatku pravomoci Tribunálu, jelikož rozhodl o otázkách, které překračují meze pravomocí, jež mu přiznávají Smlouvy.
- 60 Zaprvé má za to, že Tribunál v bodě 45 uvedeného rozsudku rozhodl jako „odvolací trestní soud“, když z hlediska trestního práva meritorně posoudil, „co znamená“ nebo „co neznámá“ důvod zproštění viny „založený na pochybnostech“, jenž byl přijat v rozsudku ze dne 2. října 2008.
- 61 Zadruhé navrhovatelka tvrdí, že Tribunál jednal jako „disciplinární soud“ a mimoto schválil nesprávný výklad pravomocí Účetního dvora, když měl v bodě 47 napadeného rozsudku v souvislosti s poznámkou uvedenou v dopise ze dne 13. května 2004 za to, že „nebylo nepřiměřené, že předseda Účetního dvora žalobkyni sdělil, že převážná většina členů orgánu považovala její chování za nepřijatelné“.

- 62 Kalliopi Nikolaou v tomto ohledu upřesňuje, že vzhledem k tomu, že Soudní dvůr je podle čl. 247 odst. 7 ES jediným orgánem příslušným rozhodnout o nesplnění povinností disciplinární povahy vytýkaných členovi Účetního dvora, Tribunál nebyl oprávněn rozhodnout pro tyto účely o chování vytýkaném navrhovatelce v uvedeném dopise ani uznat legalitu obsahu tohoto dopisu.
- 63 Účetní dvůr uvádí, že tento důvod kasačního opravného prostředku musí být částečně odmítnut jako nepřípustný v rozsahu, v němž je pouhým zopakováním argumentů uplatněných v prvním stupni, pokud jde o dopis ze dne 13. května 2004, a částečně zamítnut jako neopodstatněný v rozsahu, v němž Tribunál nezpochybil rozsudek ze dne 2. října 2008, neboť posouzení stejného chování může vést k odlišným závěrům v závislosti na povaze soudního orgánu, kterému byla věc předložena, a zahájeného soudního řízení.

Závěry Soudního dvora

- 64 Ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku K. Nikolaou tvrdí, že Tribunál porušil pravidla upravující pravomoc, která vycházejí ze Smluv. Zaprvé v bodě 45 napadeného rozsudku meritorně posoudil trestní obvinění vznesená proti navrhovatelce a důvod zproštění viny přijatý v rozsudku ze dne 2. října 2008. Zadruhé v bodě 47 uvedeného rozsudku Tribunál neprávem analyzoval poznámku disciplinární povahy uvedenou v dopise ze dne 13. května 2004 a potvrdil legalitu obsahu tohoto dopisu, čímž byly porušeny nejen meze jeho pravomocí, ale i meze pravomocí Účetního dvora.
- 65 Je však třeba konstatovat, že tato tvrzení vycházejí z nesprávného výkladu napadeného rozsudku.
- 66 Pokud jde totiž o první část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, stačí uvést, že Tribunál v bodě 45 uvedeného rozsudku neanalyzoval skutečnosti, na nichž jsou založena trestní obvinění vznesená proti navrhovatelce, a důvod zproštění viny přijatý v rozsudku ze dne 2. října 2008 s cílem zpochybnit konečný výsledek daného rozsudku nebo znovu zahájit vnitrostátní trestní řízení.
- 67 Jak bylo uvedeno v bodech 56 a 57 rozsudku v projednávané věci, Tribunál se naopak v mezích své výlučné pravomoci v oblasti mimosmluvní odpovědnosti Společenství omezil na odkaz na stejné skutkové okolnosti jako ty, které byly zohledněny během uvedeného trestního řízení, pouze za účelem odpovědi na argumentaci navrhovatelky vycházející z údajné protiprávnosti opomenutí Účetního dvora přijmout formální rozhodnutí zprošťující ji všech obvinění, která vůči ní byla vznesena, na základě rozsudku ze dne 2. října 2008.
- 68 Tribunál tak v bodě 45 napadeného rozsudku na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, nejednal jako „odvolací trestní soud“, ale zůstal v rámci svých pravomocí.
- 69 Pokud jde o druhou část třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba upřesnit, že úvahy uvedené v bodě 47 napadeného rozsudku jsou rovněž odpovědí na argument navrhovatelky vycházející z toho, že Účetní dvůr porušil zásadu nestrannosti a povinnost jednat s náležitou péčí, kteréžto porušení vyplývá z urážlivé a zbytečné poznámky uvedené v dopise ze dne 13. května 2004.
- 70 Tribunál tak tím, že provedl analýzu takové poznámky v rámci žaloby na náhradu škody, která mu byla předložena, nerozhodl z disciplinárního hlediska o chování vytýkaném navrhovatelce a nepřekročil meze své pravomoci v oblasti mimosmluvní odpovědnosti Společenství.
- 71 Pokud jde o obsah dopisu ze dne 13. května 2004, je třeba uvést, jak rovněž zdůraznil generální advokát v bodě 84 svého stanoviska, že tento obsah byl právem omezen na pouhé uvedení výsledku hlasování členů Účetního dvora, kteří se sešli, aby rozhodli o předložení věci Soudnímu dvoru ve smyslu čl. 247 odst. 7 ES, a neobsahoval tak disciplinární posouzení chování vytýkaného K. Nikolaou.

- 72 Vzhledem k tomu, že o předložení věci Soudnímu dvoru mohlo být v souladu se zásadami plynoucími z judikatury v dané oblasti legitimně rozhodnuto na základě předpokládané existence „nesplnění povinnosti jistého stupně závažnosti“ (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Cresson, EU:C:2006:455, bod 72), Účetní dvůr mohl uvést, že jednomyslnosti nezbytné pro tyto účely ve smyslu článku 6 jeho jednacího řádu nebylo dosaženo, přestože velká většina jeho členů kritizovala chování vytykané v bodě (i) uvedeného dopisu.
- 73 Ostatně jak bylo potvrzeno všemi účastníky řízení na jednání před Soudním dvorem, poznámka uvedená v tomtéž dopise zůstala striktně osobní a nebyla zpřístupněna tisku.
- 74 Z těchto úvah vyplývá, že Tribunál tím, že rozhodl, že obsah dopisu ze dne 13. května 2004 je legální, v žádném případě nepřiznal Účetnímu dvoru pravomoci v oblasti disciplinární, které neměl, ani nepřekročil meze svých pravomocí, jelikož nejednal jako „disciplinární soud“.
- 75 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnout v plném rozsahu jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 76 V první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku K. Nikolaou uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil a uplatnil pravidla pro mimosmluvní odpovědnost Společenství. Tribunál totiž v bodě 32 napadeného rozsudku doplnil další podmínku, která není požadována judikaturou, a sice požadavek, že dotýčný orgán musí jednat „ve zlé víře“.
- 77 Ve druhé části uvedeného důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 2 druhého pododstavce rozhodnutí 99/50 ve spojení s čl. 4 prvním pododstavcem tohoto rozhodnutí.
- 78 Zprvce Tribunál v bodě 30 napadeného rozsudku neprávem rozhodl, že není nutné informovat navrhovatelku o tom, že v jejím případě bylo zahájeno předběžné vyšetřování, a že dopisy z 8. a 26. dubna 2002, které pouze informovaly navrhovatelku o zahájení vnitřního vyšetřování OLAF, odpovídají požadavkům stanoveným v čl. 4 prvním pododstavci první větě tohoto rozhodnutí. Zadruhé Tribunál v bodě 29 uvedeného rozsudku neprávem připustil, že opomenutí Účetního dvora zpřístupnit navrhovatelce obsah spisu vypracovaného během předběžného vyšetřování nebo ji vyslechnout před předáním tohoto spisu OLAF není v žádném případě protiprávní ve smyslu čl. 4 prvního pododstavce druhé větě uvedeného rozhodnutí.
- 79 Podle Účetního dvora musí být tento důvod kasačního opravného prostředku prohlášen za nepřijatelný, jelikož spočívá v pouhém zopakování argumentů předložených v prvním stupni, a je tak žádostí o přezkum skutkových okolností projednávané věci.
- 80 Tribunál každopádně v bodě 32 napadeného rozsudku nedoplnil žádnou další podmínku vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství. Stejně tak se nedopustil žádného pochybení při výkladu čl. 2 druhého pododstavce rozhodnutí 99/50, jelikož toto rozhodnutí neukládá povinnost informovat o zahájení předběžného vyšetřování osobu podezřelou ze spáchání nesrovnalostí, ale pouze vyžaduje, aby generální tajemník Účetního dvora neprodleně předal OLAF informace shromážděné v rámci takového vyšetřování.

Závěry Soudního dvora

- 81 V první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu podmínek, které mohou vést ke vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství, když v bodě 32 napadeného rozsudku rozhodl, že případné předání dokumentu ze dne 20. listopadu 2001, který pochází od vedoucího kanceláře K. Nikolaou a jehož podpis pravděpodobně není pravý, OLAF nebo lucemburským orgánům neznamená, že Účetní dvůr nejednal v dobré víře, pokud jde o otázku pravosti podpisu navrhovatelky.
- 82 V tomto ohledu stačí uvést, že Tribunál vyvodil tento závěr pouze podpůrně poté, co primárně konstatoval, že uvedený dokument nebyl založen v předběžném spise, který Účetní dvůr předal OLAF, a nebyl ani oznámen lucemburským orgánům.
- 83 Vzhledem k tomu, že toto skutkové posouzení nebylo v kasačním opravném prostředku nijak zpochybněno, musí tak být první část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta jako irelevantní.
- 84 Ve druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku K. Nikolaou tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil čl. 2 druhý pododstavec rozhodnutí 99/50 ve spojení s čl. 4 prvním pododstavcem tohoto rozhodnutí, když měl v bodě 30 napadeného rozsudku za to, že dopisy z 8. a 26. dubna 2002, které informovaly navrhovatelku o zahájení vnitřního vyšetřování OLAF, a nikoliv o předběžném vyšetřování, odpovídají požadavkům stanoveným v čl. 4 prvním pododstavci první větě tohoto rozhodnutí, a dále v bodě 29 uvedeného rozsudku za to, že čl. 4 první pododstavec druhá věta uvedeného rozhodnutí neukládají Účetnímu dvoru povinnost zpřístupnit navrhovatelce obsah spisu vypracovaného v rámci předběžného vyšetřování, či ji vyslechnout před předáním tohoto spisu OLAF.
- 85 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 2 druhý pododstavec rozhodnutí 99/50 uvádí, že generální tajemník „neprodleně sdělí [OLAF] veškeré skutečnosti vedoucí k domněnce, že existují nesrovnalosti“, jako jsou podvod, korupce a jiná protiprávní činnost poškozující finanční zájmy Společenství, a „provede předběžné vyšetřování, aniž jsou tím dotčena vnitřní vyšetřování prováděná [OLAF].“
- 86 Při neexistenci výslovných údajů plynoucích z tohoto článku je však třeba za účelem odpovědi na první argument uplatněný na podporu druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku nejprve určit, zda se informační povinnost, na kterou odkazuje čl. 4 první pododstavec první věta rozhodnutí 99/50, vztahuje rovněž na předběžné vyšetřování, dále – je-li odpověď kladná – je třeba určit, jaká je povaha této povinnosti, a nakonec zda v projednávané věci byla taková informace poskytnuta navrhovatelce.
- 87 Pokud jde o přezkum těchto otázek, je třeba konstatovat, že uvedený čl. 4 první pododstavec první věta nijak neupřesňuje danou typologii vyšetřování, ale pouze uvádí, že vyvstanou-li možné osobní důsledky pro člena, úředníka či zaměstnance Účetního dvora, je dotyčná osoba „urychleně“ vyrozuměna, pokud to nenarušuje vyšetřování.
- 88 Z toho plyne, že i když připustíme, že se toto ustanovení týká rovněž předběžného vyšetřování, je třeba uvést, že nestanoví povinnost okamžitého vyrozumění od počátku vyšetřování a dále že zmírňuje tuto povinnost tím, že vyžaduje ochranu účinnosti vyšetřování.
- 89 Je však třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, byla v projednávané věci navrhovatelka v dopise ze dne 26. dubna 2002 informována nejen o tom, že bylo zahájeno vnitřní vyšetřování, ale i o tom, že Účetní dvůr provedl předběžné vyšetřování a že generální tajemník předal spis týkající se tohoto předběžného vyšetřování OLAF.

- 90 Při neexistenci tvrzení navrhovatelky zpochybňujících případně opožděné zaslání takového dopisu je tak třeba mít za to, jak rovněž uvedl generální advokát v bodě 96 svého stanoviska, že sdělení uvedené v tomto dopise uvádí do souladu zásadu urychleného vyrozumění dotyčné osoby s nutností zajistit účinnost předběžného vyšetřování i vnitřního vyšetřování.
- 91 Z toho plyne, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 30 napadeného rozsudku za to, že sdělení učiněná v dopisech z 8. a 26. dubna 2002 odpovídají požadavkům stanoveným v čl. 4 prvním pododstavci první větě rozhodnutí 99/50.
- 92 Po těchto upřesněních je třeba k posouzení opodstatněnosti druhého argumentu uplatněného na podporu druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku dále určit, zda předběžné vyšetřování podléhá v každém případě dodržení informační povinnosti stanovené v čl. 4 prvním pododstavci druhé větě tohoto rozhodnutí, podle kterého „z vyšetřování nesmějí být vyvozeny závěry, které jmenovitě poukazují na některého člena [...] Účetního dvora, aniž by byla dotyčné osobě dána možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se jí týkají“, a tedy zda navrhovatelka měla být vyslechnuta před ukončením tohoto vyšetřování a předáním vypracovaného spisu OLAF.
- 93 Vzhledem k tomu, že ze znění tohoto čl. 4 prvním pododstavce druhé větě nevyplývá žádný jasný údaj, je třeba pro tyto účely zkoumat zvláštní vlastnosti předběžného vyšetřování.
- 94 Jak přitom vysvětlil Účetní dvůr na jednání před Soudním dvorem, takové vyšetřování představuje předběžnou fázi shromažďování a hodnocení informací týkajících se údajných nesrovnalostí, které obdržel generální tajemník Účetního dvora, jejímž cílem je ověřit věrohodnost skutečností podporujících tato tvrzení před jejich založením ve spisu a předáním buď orgánu oprávněnému ke jmenování za účelem zahájení správního šetření, nebo OLAF k zahájení vnitřního vyšetřování.
- 95 Z toho plyne, že předběžné vyšetřování nemá vést k přijetí závěrů týkajících se obviněné osoby, jak rovněž uvedl generální advokát v bodě 93 svého stanoviska.
- 96 Za těchto podmínek se Tribunál nedopustil v bodě 29 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení, když analyzoval předmět tohoto vyšetřování a měl za to, že povinnost vyplývající z čl. 4 prvním pododstavce druhé větě rozhodnutí 99/50 se nevztahuje na úkony učiněné generálním tajemníkem v rámci tohoto vyšetřování.
- 97 V důsledku toho musí být druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta v plném rozsahu jako neopodstatněná.
- 98 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako částečně irelevantní a částečně neopodstatněný a kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

- 99 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jež se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Účetní dvůr požadoval náhradu nákladů řízení a K. Nikolaou neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) **Kalliopi Nikolaou se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.